

[Finansministeren.]

penge, og arbejdsministeren afviste forslaget på regeringens vegne bl. a. under henvisning til, at begge former for dagpenge reguleres efterfølgende på basis af den almindelige lønudvikling, og at dagpengesatserne derfor automatisk vil følge indkomstudviklingen i samfundet, kun med et tidsmæssigt efterslæb, men det gælder jo, både når indkomsterne stiger mindre kraftigt, og når stigningen er større.

Ændringsforslaget om ungdomsydelsen forekommer i sin begrundelse helt uforståelig. Jeg må spørge: hvordan skal en fastholden af den samlede bevillingsramme kunne tilsikre, som der står, en bedre og en mere ligelig fordeling? Forslagets eneste umiddelbare konsekvens vil jo være, at der er færre midler til rådighed for de 16-17-årige, at bevillingen ikke som foreslået af socialministeren forhøjes med halvdelen af stigningen i prisniveauet for året før og heller ikke korrigeres for den forventede stigning i antallet af 16-17-årige.

Det foreslåede bortfald af dyrtidsreguleringen af børnetilskud ud over 1 portion vil for en overskydende portion give en besparelse i 1977-78 på 12 mill. kr. og ikke som angivet i ændringsforslaget 40 mill. kr. Om disse forslag skal jeg bare afsluttende meddele, at regeringen ikke finder dem socialt rimelige og retfærdige og derfor må afvise dem.

Venstre og de konservative er også gået sammen om en lang række beløbsmæssigt mindre betydningsfulde ændringsforslag. For de fleste af dem gælder, at de er udtryk for et politisk syn, som vi må tage afstand fra. Jeg skal ikke trætte med mange eksempler, men lad mig blot nævne, at de to partier foreslår $\frac{2}{3}$ af beløbet til opførelse af boliger til unge under uddannelse udtaget. En ophævelse af driftsstøtten vil medføre store lejeforhøjelser for tusindvis af kollegieværelser, sådan at der også på dette område bliver en væsentlig forringelse af vilkårene for unge.

Den største enkeltpost, på 400 mill. kr., foreslås sparet ved, at man strammer standarder og normer inden for den offentlige sektor med henblik på en mere effektiv udnyttelse af personale og andre ressourcer.

Ændringsforslaget er ikke i sin skriftlige form nærmere begrundet og er derfor vanskeligt at tage stilling til. Hr. Christophersens indlæg her i dag kastede kun meget lidt lys over forslagets indhold. De fleste af de spareemner,

som hr. Christophersen nævnte i den forbindelse, er indeholdt i regeringens forskellige forslag, og jeg mener ganske enkelt, det er helt umuligt at gennemføre yderligere besparelser på 400 mill. kr. på disse områder. Derfor må jeg have lov til at sige, at forslaget set som et ændringsforslag til finanslovsforslaget efter min mening er et tomt forslag.

Alt i alt må jeg konkludere, at omkring halvdelen af venstres og de konservatives spareforslag har et så løst indhold, at vi faktisk ikke på det foreliggende grundlag kan tage stilling til dem, hvilket ved denne lejlighed vil sige, at vi må stemme imod dem.

For en anden og lille halvdels vedkommende er der for så vidt tale om ret klart formulerede forslag. Det er imidlertid socialdemokratiets og regeringens vurdering, at disse forslag alle strider mod væsentlige hensyn, som vi og andre partier lægger vægt på. Også disse spareforslag må derfor afvises i dag.

Herefter vil jeg vende mig til de relativt få forslag, som venstre har stillet alene. Det drejer sig først og fremmest om forslaget om at ophæve tilskuddet til nedsættelse af forbrugerpriserne på forskellige mælkeprodukter med 160 mill. kr. En sådan ophævelse vil medføre betydelige prisforhøjelser i butikkerne, hvilket i det hele taget og ikke mindst i øjeblikket vil være særdeles uheldigt.

Herudover angår venstres større spareforslag statstilskuddene til energibesparende foranstaltninger. Hr. Christophersen sagde i sit indlæg i dag, at sådanne foranstaltninger måtte folk selv betale, men det hjælper jo ikke, når folk faktisk ikke i tilstrækkelig grad gør det. Disse tilskud indførtes jo i sin tid som led i en beskæftigelsesfremmende politik, og der kan ikke herske tvivl om, at beskæftigelsen i bygge- og anlægsbranchen har fået en væsentlig positiv påvirkning gennem disse tilskudsordninger. Her til kommer, at der opnås en reduktion i olieforbruget og et hertil svarende lavere behov for import. Hermed sker der jo en lettelse af betalingsbalancen, der jo også ligger venstre på sinde.

Det konservative folkeparti foreslår besparelser ved ændringsforslag på knap 2,3 mia kr., hvoraf de 1,9 mia kr. som for fremskridtspartiet er samlet i en budgetreguleringskonto på finansministeriets budget. Det er jo nogle gamle heste, der trækkes frem i disse mere specificerede ændringsforslag. U-landsbistanden fore-